

Medicinae laudatio quam olim in celeberrimo Pifarum gymnasio publice habuit A.C / [Antonio Cocchi].

Contributors

Cocchi, Antonio, 1695-1758.

Publication/Creation

Florence : A. Bonducci, 1761.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/c77jfp83>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

200

B XXIV Asc

18172/B

[Faint, illegible handwritten notes and scribbles]

MEDICINAE
LAUDATIO
QVAM OLIM IN CELEBERRIMO
PISARVM GYMNASIO
PVBLICE HABVIT
ANTONIVS COCCHIVS
MVGELLANVS
MEDIC. PHILOS. ET ANTIQVARIVS
CAESARIS.

FLORENTIAE MDCCLXI.
APVD ANDREAM BONDVCCIVM.

.....
FACVLTA TE PVBLICA.

*Omnes homines artem medicam nosse oportet
(est enim res honesta simul ac utilis ad
vitam) & ex his maxime eos , qui eru-
ditionis ac eloquentiae cognitionem habent .
Nam sapientiae cognitionem Medicinae so-
rorem ac contubernalem esse puto . Sapientia
enim animam ab affectibus liberat : Medi-
cina vero morbos a corporibus aufert .*

Democritus Hippocrati de natura humana .

*Sapientiam transferre oportet ad Medicinam ,
& Medicinam ad Sapientiam . Medicus e-
nim philosophus est Diis aequalis . Neque
enim multa est inter ipsas differentia . Nam
omnia , quae ad sapientiam requiruntur ,
insunt in Medicina .*

Hippocrat. de decenti Ornatu .

Digitized by the Internet Archive
in 2018 with funding from
Wellcome Library

M E D I C I N A E

L A V D A T I O

Nemo est, ni fallor, doctissimi Pa-
 tres, ornatissimi adolescentes,
 qui non aliquando putaverit pa-
 rum amice nobiscum egisse na-
 turam, quae dolori percipiendo
 nos adeo obnoxios effinxerit. Verum rem
 penitus inspicienti illico patet, homines do-
 lore moveri, ita ut si essent illius omnino
 expertes, necesse foret vel inertia interire,
 cum ab eo, & appetendi, & refugiendi,
 & omnino rerum gerendarum initia profici-
 scantur. Tantum abest, doloris vacuitatem
 maximum esse bonorum, quod nonnulli vo-
 luerunt, ut potius velut certum exitium,
 horrere eam homines debeant. Hinc neces-
 sario artes prodire, quarum unaquaeque
 vel incommodo levando, vel libidini ex-

A

plen-

plendae, quae & dolor quidam est, comparata, & instituta fuit. Cum vero nullus adversa valetudine dolor acrior, aut incommodum gravius afficere hominem possit, omnium maxime quae solerti ingenio excogitata sunt, semper, & ubique Medicinam deprehendimus mature, & sedulo excultam, cuius ope labefactus vigor restitueretur. Multiplici tamen, & longa observatione opus fuisse existimandum est, unde praecepta ad artem efformandam elicerentur, ideoque non una aetate, nec a paucis hominibus, sed ubi diuturna felicitas, & res publica recte constituta, atque opibus pollens literarum studia fovere valuit, plurium saeculorum conatu, & industria, Medicina inventa, & aucta fuit. Cuiusmodi ea fuerit apud vetustissimas gentes, quarum monumenta perierunt, etsi non omnino cognoscatur, conicere tamen est non admodum fuisse ab similem ab ea, quam nunc habemus; non enim commentis hominum nititur, sed veritate, idest rerum natura, quae sedulo inquirentibus tandem se ipsa prodit. Innumerae sunt causae quomobrem gens una saepe ingenii gloria omnibus antecellat, quas recensere non est huius loci; at omnium certe quot novimus

populorum Graecos solertia scientiaque praestantissimos fateamur oportet. Quorum studia a Romanis maioribus nostris ob regionum fortasse propinquitatem, & aut bello, aut pace consuetudinem olim recepta, & exculta, & una cum eorum imperio, & sermone late per terras diffusa, ad nos usque manarunt. Ideoque Europa longe plus quam reliquis orbis optimis artibus, & disciplinis, etiam nunc ornata est, & instructa, quae Graecam omnes originem agnoscunt. Triginta ferme sunt saecula, ex quo Medicinam primum Graecos excoluisse compertum habemus, adeo per centum omnino, & quinquaginta hominum soboles, quasi per manus tradita ad nos devenerit. Quamquam vero non unaquaeque progenies pari eam studio profecuta fuerit, sed perpaucae admodum aetates longe distantibus temporibus aliquod ei incrementum attulerint, in multiplicem adeo rerum cognitionem Medicorum scientia exolevit, totque praeclaris artium inventis ad morbos noscendos, aut curandos utitur, ut vere medicus homo, vel permagno aliorum coetui doctrinae laude comparandus videatur. Non enim satis fuit Medicinae professoribus malorum genera, quibus

humanum corpus afficitur, & auxilia, quae probavit usus, addiscere; sed secundae, & adversae valetudinis causas in obscuro positas investigandi cupidine incensi, altius quaedam agitare conati, rerum quoque naturae cognitionem sibi vindicaverunt. Etsi vero in hac parte sapientiae parum fortasse profecerint, cum abditae morborum origines liquido intelligi nequeant, ut olim animadvertit summus philosophus, & medicinae peritissimus Democritus; non ideo tamen abstinere incepto continuo territi sustinere. Verum cum nihil ad rerum naturam detegendam magis conducere viderent, quam ex rebus per se investigatis maximam materiam ad occultarum cognitionem afferre, & peculiaribus observationibus quam plurima comperta habere, ut esse aliquando instrumento possint ad eliciendam ubique veritatem, improbo & constanti labore plura simul & gravissima studia aggressi sunt. Hinc incidere corpora mortuorum, eorum viscera, atque intestina diligentissime scrutari, &, ut admirabilis fabrica membrorum hominis apertius intelligatur, vivas animantes incisas considerare, & subtilissima plantarum vascula. Et quoniam ubique liquores canalibus influentes

de-

deprehenduntur , vel solidatum partium nisus , oportuit movendi , & resistendi vires metiri , adeoque altiores disciplinas , a quibus haec & acutissime , & abscondite disseruntur , medendi scientiae suppetias ferre . Cum autem non tantum corporis actiones , & morborum causae explicandae , sed & omnium , quae nos quoque modo afficiunt , & unde remedia petuntur , naturae noscendae viderentur , & tota naturalis historia excolenda fuit , & Chemia , admirabilis illa ars paucis ante nos saeculis exorta , traducenda ab inanibus , quibus diu implicita fuit , aurum faciendi tentamentis ; ad corporum omnium , quae sensu percipiuntur , & coerceri possunt , elementa resolvenda , & vires investigandas . Quae quidem naturae rerum contemplatio ita valet ad artificis ingenium excitandum , ut minime mirum esse debeat si philosophiae universae ne ninem aptiorem medico liceat invenire . Vnde vetus consuetudo est iam usque a Graecis ducta , eaque nobilissimi huiusce , celebriorumque Europae gymnasiolorum firmata consensu , ut Medicina sapientiae pars habeatur , & utriusque insignibus tirocinio functi adolescentes ornentur . Sed cum ea , quae ab antiquis olim , vel nuper a vicini

nis

nis gentibus, ingenio claris, & literarum gloria, quae diu tota nostra fuit, inventa, & memoriae tradita sunt, libris non uno sermone scriptis contineantur, medicos oportuit plures linguas ediscere. Graecam quidem praecipue, a qua omnis doctrina & initia accepit, & plurima habet nomina, & cuius ope Medicina maxime increvit ob disertissimorum hominum monumenta, & avorum nostrorum memoria ab illuvie, & situ purgata fuit, quibus a barbaris obruta diu neglecta, & immunda iacuerat. De Latinis vero literis supervacaneum est dicere, quarum laus haec singularis, quod universum terrarum orbem pervaserint, ut longe remotae gentes, quas inter nulla unquam fuit, aut sermonis, aut legum, aut morum, victusque communitas, facillimo nunc negotio latine scribentes meditationes commutent, unaque possit Latina censeris a communi humani generis lingua minime abesse. Huius vel maximus in Medicina usus est, cum perpauci admodum sint e sapientiae professoribus, qui non putent, ut est, rerum naturam invenire difficile, ita nefas esse ubi invenerint in vulgus emittere. Cum saepe lustraverim animo admirabilem hanc compositionem disciplinae,
in

in eam sententiam adductus facile sum, quam nonnullis clarissimis viris videram placuisse, medicos scilicet, ut aliis fortasse liberalium doctrinarum sectatoribus opibus & auctoritate concedant, sibi certe maximam multiplicis eruditionis laudem iure quodam proprio vindicare. Quod si tanto opus est instrumento in medicinae scientia comparanda, tanto concursu honestissimorum studiorum, tanto artium comitatu, cui quaeso, Auditores, salutaris haec professio non videatur maximo esse hominibus emolumento? Non hic memoro quae Medici docti sermones utriusque linguae iuvandis literarum studiis effecerint, cum manibus omnium terantur antiquorum scripta vel ab iis edita, vel enarrata. Neque de commentariis eorum verba faciam, quibus signa, numismata, caelata opera, aliaque praeclara antiquitatis monumenta diligentissime explicata sunt, quorum usum atque praestantiam nosse nobilibus ingeniis digna nunc merito doctrina existimatur. Haec licet magna, & ad historiam illustrandam apprime facientia, videri tamen alicui possint festiva, & venusta, & eorum, qui eruditos oculos habent, oblectamenta, in humanam vero felicitatem minime conducere. Hanc igitur tantum

tum in animo habentes perpendamus oportet, quid ad eam conferre valeat una aut altera ex iis disciplinis, e quibus constare vidimus Medicinam. Animadvertite quaeso auditores, quanti hominum referat, vel unius rei naturam, & vires indicare. Exemplo sint Americanae gentes, quas duobus ante nos saeculis popularis quidam noster primus adiit, suoque nomine appellavit. Quamobrem iis nullae fuerint utiles artes, nulla fere vitae commoda, omnium feracem terram incolentibus, non aliam causam invenio, quam ignoratam ab iis vilissimi cuiusdam lapidis, ferri scilicet naturam. Quidquid libeat de ingeniis hominum, & praeclaris artium inventis sentire, in hac nostra orbis terrarum parte, ubi rerum ad usum copia, & naturae cognitio certare videntur, si ferrum omnino in desuetudinem veniret, non dubito quin paulatim in squalorem, paupertatem, & inscitiam priscarum Americae gentium laberemur. Adeo ut qui ferri primus monstravit usum de hominibus optime meruisse, vere parens artium, & auctor opulentiae censendus videatur. Stirpium naturam cognoscere, nervos esse atque artus agriculturae quis non videt, qua nihil melius, nihil uberius,
nil

nil aequè universo hominum generi salutare,
 & sine qua longe quam millies minores e
 terra fructus perciperentur. Ab animantibus
 vero innumera sunt hominibus auxilia, ali-
 menta, vestes, instrumenta ad belli, & pa-
 cis opera, oblectamenta, & laboris solatia.
 Quorum omnium etsi praecipuos usus iam
 longa aetas ostenderit, multa tamen sunt
 minuta, & abscondita, quae singulari sedu-
 litate detegi possunt ab iis tantum, quorum
 opera, & studium in hisce versatur, & quae
 artium facultatem mirifice adaugeant. Quam
 multa a medicis conquisita, & collecta sunt
 de omnium animantium genere, ortu, mem-
 bris, aetatibus! quam multa de stirpium na-
 tura, omniumque fere rerum, quae gignun-
 tur e terra, causis atque rationibus! Ut au-
 tem facile appareant commoda, quae sola
 Chemia vitae, & luxui afferre possit, sat erit
 animadvertere multas easque nobilissimas ar-
 tes ab ea sumere materiam, & operationes,
 & instrumenta. Haec pictores aptissimis ad
 colorandum pigmentis instruit non aliter pa-
 randis; haec lanas, & serica fulgentissimis,
 diuque haerentibus coloribus imbuere docuit;
 haec vitra elegantissima conficere, quibus nil
 splendidus, nil ad arcendas aeris iniurias ap-
 B tius,

tius, nil ad munditiam accomodatius. Chemicæ ope funduntur metalla, ducuntur, & in usus humanos molliter formantur, esculenta, & multiplices variaequæ potiones facillime parantur, & conservantur. Quæ omnia nullo negotio a Chemicâ perficiuntur postquam a medicis pertractata ea luce gaudet, ad quam illorum studiis evectâ est ut Philosophiæ, & Medicinæ potissimum, ut facit, interserviret. De Mathematicis disciplinis, quas excolere medicum oportere diximus, cum tota Medicina, quæ chemia non est, in doctrina motuum & ponderum versetur, differendum hic non puto, quanti scilicet ad opera hominum sint adiumenti; peculiari enim bono Etruriæ fato contigisse video, ut nullus fere sit e nostris adolescentibus, qui se literis sedulam navare operam profitentur, qui doctus non sit geometriæ saltem elementa. Adeo firmiter nostrorum hominum animis tandem fausta hæc insedit opinio, rudem, & expertem geometriæ, ineptum omnino esse cuiuscumque generis meditationibus. Animadvertere tantum hic non fuerit alienum, maximam, & veterem Medicinæ intercedere cum mathematicis disciplinis necessitudinem, ideoque plurimos, utrarumque laude insignes viros,

ros, & antiqua, & nuper elapsa praesertim aetas vidit. Inter quos duo potissimum memorandi veniunt sui saeculi ornamenta, & celeberrimae huius scholae clarissima lumina, Galilaeus, eique longo proximus intervallo Borellius. Quorum ille Medicinae primum deditus, abreptus continuo fuit ad edita illa sapientum templa insatiabili quadam e cognoscendis rebus voluptate; alter ad explicandas naturales corporis actiones, in quibus diu frustra laboraverant medici, primus lucem praetulit, & securum iter aperuit. Quae quidem omnia ad hominum felicitatem plurimum facientia ut non sint ipsa Medicina, videtis tamen, Auditores, iis studiis inniti, quibus est medendi scientia constituta, ideoque asserere non dubitaverim eas gentes opibus praepollere, & vitae commodis praestare, in quibus & plurimi, & solertissimi Medicinae dent operam. Quantum autem emolumentum ex his studiis ars ea salutaris accipiat, quae morbis auxiliatur, & ad quam universa Medicina collineat, neminem dubitare credideram aliquando. At sentio, & doleo, veterem parentis Hippocratis querimoniam haberi quodammodo & nostris temporibus posse, Medicinam artium omnium praeclaris-

rissimam ob artificum inscitiam, & eorum, qui hos iudicant, temeritatem, iam ceteris artibus longe posthabendam. Non desunt qui se medicos profitentes non solum medicamentis, aut incuria, necem plerumque civibus afferunt, sed quasi funesto in eos odio flagrant, in lethalem errorem rapere omnes conantur, multiplicem doctrinam esse Medicinae detrimento. Quodque mirum videatur sententiam ratione firmare satagunt, tanta est hominum stultitia, quae eam maxime labefactare deprehenditur. Dicunt enim solum usum ostendere quomodo sit morbis medendum. Non equidem inficior plurimum in omnibus artibus valere usum, eoque potissimum naturae cognitionem comparari, immo & prima sciendi initia a sola experientia proficisci. Videndum tamen est, num quid praeterea opus sit, ut rite experimenta quaevis observare valeamus. Versantur omnium oculis sidera, aeternamque pulchritudinem ostendunt, sed quis quaeso discretata spatia, orbium magnitudinem, circuitus, tempora, concursus novit, praeter eum qui solerti instructus ingenio, & gravissimis disciplinis excultus, coelum percurrere animo aggressus est? Cum tot sint mala, quibus humanum corpus

-lit
af-

afficitur, tam multa ea praecedant vel consequantur, tanta insit varietas, & similitudo, tamque celeriter praetereat occasio, cuiuscumque vel rudis ingenii esse existimabimus, continuo quid rei sit iudicare, & inter innumeras obscurasque notas certam morbi cognitionem elicere? Cumque tot remedia, & medendi modos variis aetatibus multae gentes expertae sint, cum differant pro natura locorum genera Medicinae, nil interesse putabimus si eum, qui aliquid tentaturus est, & auxilii origo, & historia non fefellerit? Quod si quis aequae ad experiendum aptos rudes doctosque medicos contendat, an pari eos studio experimenta persequi dicet, quorum hi rerum occultiorum contemplatione semel illecti labores, & pericula libentissime obeunt, illorum contra ingenia, cum sint obviis paucisque rerum formis contenti, vel somniantis viribus creduli, incultu socordiaque torpescunt. Sint vero pariter, & usui idonei, & exercitati, rudes doctique medici, quod tamen longe secus esse ostendimus, acris illa mentis vis, & ut ita dicam, sagacitas, cuncta celerrime cogitans, & illico quod probandum sit maxime in unaquaque re diudicans, nemini dubium esse potest quin exer-

citatione, & consuetudine iudicandi augeatur. Quam quidem animi facultatem maxime vigentem medico opus esse liquido apparet, quod medicina tota sit ars coniecturalis, neque respondeat ei plerumque non solum coniectura, sed experientia. Is vero hac mentis virtute praestare existimandus erit, cui plurima dabitur occasio probabilitatem aestimandi in his, quae intelliget; is scilicet, qui saepissime meditatatur, totusque est in explicatione naturae. Doctus igitur medicus longe quam rudis ad experiendum aptior, ad plura exploranda soletior, peritiam adhibendam instructior deprehenditur. Hinc est fortasse, quod mirifici isti sapientiae obtrectatores tutam per experimenta veritatis investigationem neglexerint, totque futiles sententias medendi scientiae miscuerint, vitrea fracta, & somniorum interpretamenta. Vera Medicina, quae morbos curat, iis omnibus nititur, quae nobis sunt superius exposita. Quae cum sint tantae hominibus utilitati, minime mirum esse debet, semper egregium medicis honorem privatim & publice habitum fuisse precibus, obsequio, muneribus, insignibus, imaginibus. In veterum libris memorantur amplissimae mercedes, quibus a
Grae-

Graeciae populis, ab Asiae Regibus, a Romanis Principibus conducebantur Medici; & immensae propemodum opes, quas eorum aliqui adepti sunt. Audivimus quam splendide, quam erudito luxu nonnulli vixerint illustres medici, e quibus unum liceat honoris causa nominare, huius praeclarae quondam Academiae ornamentum Hieronymum Mercurialem, cuius omnia magnifica, & fere privatam conditionem excedentia celebrantur. In nostramet Vrbe novimus laudabiles sibi quosdam fortunas sola medicina parasse, & in beata Britannia vidi medicos, quorum si domos apertissimas, maximeque hospitales, lautas epulas, refertissimas bibliothecas, pretiosa cimelia, munificentiam, & literarum, & artium patrocinium spectemus, non ipsi artifices, sed regum aemuli videantur. Neque divitiae solum ostendunt, quanti facere cogantur homines Medicinam, sed & insignes familiaritates, quibus principibus viris coniuncti clarissimi plerique medici fuere. Celebratur audax illa Alexandri de medico fiducia, quo etiam amico summo usus est, notique regum, & optimatum necessitudine, convictu, & hospitio, non minus quam doctrinae gloria, Erasistratus, Herophilus, Asclepias-

piades, Musa, Galenus. In ipsa nostrorum
 Principum aula doctissimos medicos novimus,
 & in edito semper honoris loco, & in lau-
 ta, ac bene aucta parte fuisse. Nec praemia
 tantum, & cultura potentum amicorum sunt
 Medicis delati honoris argumenta, sed imi-
 tatio quoque studiorum, qua multi e summis
 viris delectati sunt vehementissime, iis proba-
 ri artem ostendit. E sapientibus quidem ex-
 coluisse Medicinam compertum habemus prae-
 clarissimos quosque, Pithagoram, Democri-
 tum, Platonem, Aristotelem, e regibus Achil-
 lem, eiusque affinem, & gloriae aemulum.
 Alexandrum, Dionysium seniore, Mithri-
 datem, Attalum, Iubam, & quod mirum
 fortasse videatur, ab ipso M. Catone pertra-
 ctata fuit, cuius auctoritati Triumphus, at-
 que Censura minimum conferunt, tanto plus
 in ipso est, & cuius tamen severissimi senis
 etiam nunc exstat acerbum de medicis iudi-
 cium. Scio equidem nonnullos probrum obii-
 cere Medicinae, quod solam hanc Graecarum
 artium exercere Romana gravitas non tulerit,
 eamque paucissimi Quiritum attigerint.
 Verum si dicere fas est quod sentio, glorio-
 sissimae gentis venia, hoc ideo factum esse
 crediderim, quod nimium subtilibus, longis-
 que

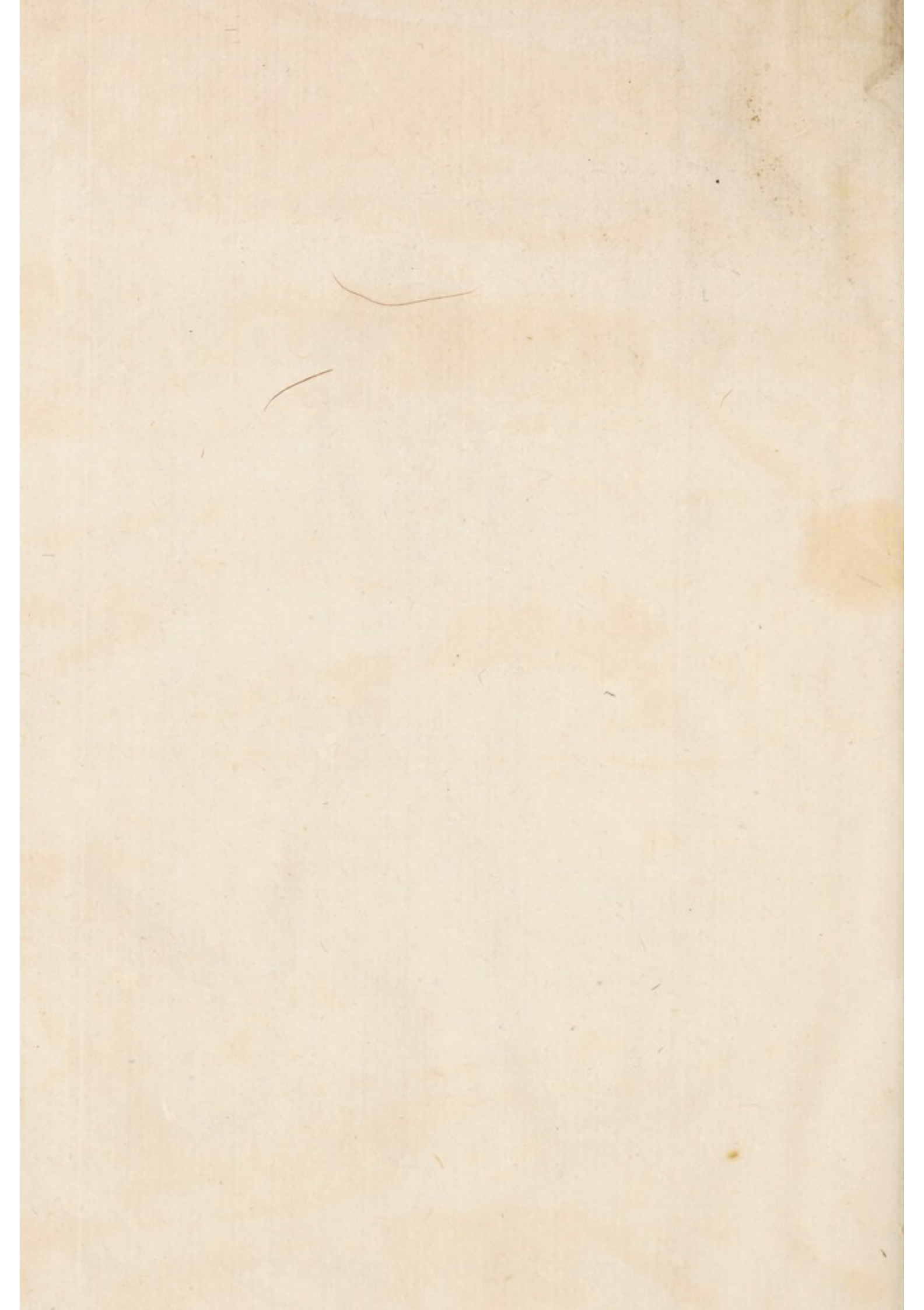
que disciplinis Medicina constaret Romano-
rum ingenio minime aptis , quibus datum a
natura fuerat non vincere scientiae laude ,
sed regere imperio populos , & morem pa-
cis imponere . Honores vero Medicinae pu-
blice habitos recolenti , occurrit statim Ae-
sculapius , qui quoniam adhuc rudem , &
vulgarem hanc scientiam paulo subtilius ex-
coluit in Deorum numerum receptus est .
Hippocrati civitatem , coronam auream , &
victum ei posterisque publice dandum , quin
& divinos honores , quos Herculi decre-
verunt Athenae . Visuntur & hodie numis-
mata a Cois percussa , vultu Hippocratis
insignia , pluraque a Smyrnaeis , illustrium
medicorum nomine ex Erasistrati sectatori-
bus , quorum apud eos gymnasium quon-
dam nobilissimum fuisse memoratur . Anto-
nium Musam Romani annulo aureo dona-
runt , eique statuam aere collato iuxta signum
Aesculapii statuerunt . Non hic recensendas
puto immunitates Medicis Rerum publica-
rum decretis , aut Caesarum constitutionibus
datas , & privilegia irrogata , quae videre est
in Iurisconsultorum libris . Nec vos praeterit
Arabum Reges , penes quos aliquando terra-
rum imperii pene summa fuit , maximi fe-
cisse

cisse medicos, quorum & consiliis, & ministerio usi sunt, nec affinitatem refugerunt. Quae de utilitate Medicinae, & dignitate, diximus, Auditores, ea forte sunt, quae solertes animos ad eius studium capessendum allicere valeant; at incredibilis quae inde usurpatur voluptas, mirum quam vehementi sit incitamento vel sola ad longam difficilemque artem adipiscendam summis ingeniis, & praeter laudem nullius avaris. Sentiunt omnes innata quadam animi vi pulchritudinem, idest voluptatem ex rerum unitatis simul & varietatis contemplatione percipiunt. Quae quidem unitas atque varietas propemodum ad infinitum perductae in maximis mundi partibus enitescunt, & mira rapiunt dulcedine terrae coelique mensorem, ita ut ei longissimae ineundae & subducendae rationes iucundissimae videantur. Nec minus illa similitudine & varietate constans forma reperitur in minoribus naturae operibus, ut videre est in arborum & herbarum innumeris fere generibus, in quibus tamen admiranda inest congenerum nascendi, fruticandi, structurae, coloris, seminum similitudo. Animantium vero quanta varietas est in figuris in his, quae intus inclusa sunt, in motibus, cum tamen
uni-

unitas maxime appareat in descriptione vitalium viarum, & respiraminum, totque motus, atque conatus sola musculi contractione perficiantur. Hanc quidem in omnibus naturae pulchritudinem non potest non habere ob oculos quotidie medicus, qua fit ut in gravissimas meditationes, & labores iucunde & alacriter incumbat. Si vero sit illi vehemens cognitionis amor, omnium mentibus insitus, quo non aequè tamen omnes agi videmus, dici non potest quanta perfunderetur voluptate e cognoscendis abditis rerum causis, quas ad rem medicam pertinentes disciplinae demonstrant. Quod si ita est ut Medicina tanto sit studiosis & oblectamento & honori, & rei publicae utilitati, pergite, ut facitis adolescentes, atque in id studium, in quo estis, acriter incumbite. In eo certe gymnasio degitis hoc temporis, quod ingenuis artibus, studiisque literarum dare decrevistis, quo nullibi terrarum aptius est ad doctrinam facillime quaerendam. Non tam quod Principum nostrorum munificentia bibliothecis, horto, theatro instructum, sed quod plurimi interest, eorundem providentia, doctissimorum hominum delectu refer-
tum sit. Quorum sapientia summa est comi-
rate

tate coniuncta adeo ut eos conveniendi, & rogandi vobis semper pateat occasio. Horum exemplo, praeceptis, consiliisque debeo, quod nobilissimam medendi disciplinam singulari quodam amore ab ineunte aetate profecutus fuerim, quo iucunde impulsus me sentii, ut nonnihil ad eam assequendam studii, & industriae afferrem, atque iter libenter ingrederer, quo iam aliquem apud exteras gentes, & amplissimum nunc domi honorem summa optimi Principis liberalitate nactus sum. Mihi sane nihil obtingere poterat optatius, quam clarissimo huic coetui adscribi, splendidoque huic muneri praeponi ducendae per longum & difficile Medicinae studium Etruscae Iuventutis. Quibus quidem partibus implendis, ut vires mihi fortasse non suffecerint, voluntas certe unquam, & sedula opera non deerit.

F I N I S.

A. 491

